

HÓA THÂN VÀO NHÂN VẬT TẮM KỂ LẠI CÂU CHUYỆN ĐỜI MÌNH

1. Dàn ý hóa thân vào nhân vật Tắm kể lại câu chuyện đời mình

a. Mở bài: Giới thiệu sơ qua nội dung cốt truyện Tắm Cám. Sau đó, hóa thân vào nhân vật Tắm, dẫn dắt và kể về câu chuyện đời mình.

b. Thân bài:

- Hóa thân vào nhân vật Tắm kể lại câu chuyện đời mình một cách cụ thể:

+ Thuở nhỏ, ta sớm mồ côi cha mẹ, sống cùng dì ghẻ và đứa em cùng cha khác mẹ là Cám.

+ Ta bị hai người đó hắt hủi, và bắt nạt, phải làm lụng vất vả suốt ngày.

- Tắm kể về cuộc đời mình trước khi làm hoàng hậu:

+ Ta bị Cám lừa dối, trút hết giỏ tép bắt được để cướp lấy chiếc yếm đào. Trong lúc buồn khổ, ta đã khóc, được bụt hiện lên tặng cho con cá bống. Ta yêu quý và xem cá bống như một người bạn, tâm sự những lúc vui buồn.

+ Mẹ con Cám lừa ta đi chăn trâu ở cánh đồng xa, ở nhà làm thịt cá bống. Ta buồn khóc, bụt lại hiện lên mách ta chôn xương bống vào bốn chân giường. Ta ngạc nhiên nhưng vẫn làm theo.

+ Mẹ con Cám không muốn cho ta đi xem hội, họ trộn thóc lẫn gạo bắt ta ở nhà nhặt. Ta uất hận mà khóc, bụt hiện lên, sai đàn chim sẽ xuống nhặt hộ, nói ta đào bốn chân giường lên có quần áo đẹp, giày và ngựa để đi dự hội. Ta sung sướng vô cùng.

+ Đến nơi, ta đánh rơi chiếc hài và được phụ vương các con nhặt được, từ đó ta trở thành hoàng hậu. Ta ngỡ ngàng, ngạc nhiên sung sướng, không tin vào sự thực. Mẹ con Cám thì hằn học và vô cùng tức giận.

- Tắm kể về cuộc đời sau khi làm hoàng hậu:

+ Ở hoàng cung, ta được hoàng thượng vô cùng yêu thương, sủng ái.

+ Đến ngày giỗ cha, ta trở về nhà. Bị mẹ con Cám dụ trèo lên cây cau sau đó họ ở dưới chặt gốc làm ta rơi xuống sông, chết một cách tức tưởi. Cám lên thay ta làm hoàng hậu.

+ Quá uất ức và không cam chịu số phận, ta đã hóa thành chim vàng anh để vừa được ngày ngày hót vui bên chồng, vừa để chứng minh cho mẹ con Cám sự tồn tại của linh hồn mình.

+ Mẹ con Cám độc ác giết chết chim vàng anh, ta lại hóa thành cây xoan đào để ngày ngày được tỏa bóng mát cho chồng, mẹ con Cám độc ác đem chặt cây làm khung cửi.

+ Không thể chịu đựng được thêm, ta hóa thành con ác trên khung cửi chính thức tuyên chiến với mẹ con Cám. Mẹ con chúng đuổi cùng giết tận, đem đốt khung cửi.

+ Biết không thể dùng cách này, ta nghĩ ra một kế lâu dài. Thấy chồng mình hay dùng chân uống nước tại quán của một bà lão, ta hóa thành quả thị, ngày ngày bước ra quét dọn, nấu cơm cho bà, mong một ngày được đoàn tụ cùng chồng

+ Cuối cùng trời không phụ lòng người. Nhà vua đã nhận ra ta qua cánh trầu têm cánh phượng, đón ta trở lại cung. Ta mừng rỡ khôn xiết, tình nghĩa vợ chồng được hàn gắn, những cố gắng, nỗ lực, sự hi sinh, sự đấu tranh kiên cường bao lâu nay của ta đã được đền đáp.

- Sự trừng phạt của Tấm đối với mẹ con Cám:

+ Khi ta trở về, mẹ Cám vô cùng bàng hoàng và sợ hãi. Cám thấy ta trở nên xinh đẹp hơn ngỡ ý muốn được trắng đẹp như ta.

+ Trước lời đề nghị của Cám, ban đầu, ta có ý định cho Tấm dội nước sôi lột da để cho trắng đẹp, sau đó đem làm mắm gửi về cho dì ghẻ ăn.

+ Tuy nhiên, sau đó ta đã nghĩ lại, dù họ đối xử với ta một cách cay nghiệt, độc ác nhưng dù sao họ cũng đã từng nuôi ta, cho nên ta quyết định cho họ đi đày ra biên ải để trả giá cho lỗi lầm.

+ Thế nhưng vì quá xấu hổ và hối hận hai mẹ con họ đã tự tử.

c. Kết bài:

- Tấm tự suy nghĩ về cuộc đời mình.

- Tấm đưa ra bài học dạy dỗ con cháu: Hạnh phúc có ngay ở chốn nhân gian, phải kiên cường, dũng cảm chống lại cái xấu, cái ác giành lấy và giữ lấy hạnh phúc thuộc về mình. Biết sống lương thiện vì ở hiền gặp lành, ác giả ác báo.

2. Viết bài văn hóa thân vào nhân vật Tấm kể lại câu chuyện đời mình

Tôi tên là Tấm - là hoàng hậu của một nước. Hiện tại, tôi có một cuộc sống vô cùng viên mãn bên nhà vua và các con của mình. Thế nhưng, ít ai biết được để có ngày hôm nay, tôi đã phải trải qua biết bao chông gai, đau đớn. Tôi sẽ kể lại cho các bạn nghe câu chuyện về cuộc đời của mình.

Khi tôi còn rất nhỏ, mẹ tôi mất sớm. Cha tôi đi bước nữa và sinh ra Cám, em gái cùng cha khác mẹ với tôi. Dì ghẻ có vẻ không ưa gì tôi, nhưng vì dì còn kiêng dè cha nên cuộc sống của tôi trôi qua vẫn khá êm đềm. Chẳng bao lâu sau, cha tôi qua đời. Từ khi cha tôi mất, dì ghẻ ghét tôi ra mặt. Tất cả việc nặng nhọc trong nhà từ chăn trâu, cắt cỏ đến xay lúa, giã gạo, dì đều bắt tôi làm hết. Còn Cám, em gái tôi thì được nuông chiều, chẳng bao giờ động tay vào bất cứ việc gì. Tôi đã làm việc ngày đêm, có khi kiệt sức nhưng không dám oán than hay tị nạnh nửa lời.

Vào một hôm, người dì ghẻ độc ác đẩy bảo tôi và Cám đi xúc tép, ai xúc được nhiều hơn sẽ được yếm đào. Vốn dĩ từ nhỏ chưa bao giờ tôi được vận trong mình chiếc yếm đào nào mới cả, hôm nay dì lại có dự định như thế khiến tôi cũng háo hức không kém. Ra đồng mò cua bắt ốc từ khi tờ mờ sáng, tôi chỉ thấy Cám lâu lâu chỉ chạy theo hái hoa bắt bướm không biết Cám có bắt được nhiều không, nhưng nghĩ tới cái yếm đào tôi lại vội chăm chỉ tiếp tục công việc của mình. Tới lúc sắp về thì thấy Cám bảo đầu lấm, tôi cũng tin rồi xuống gội đầu, chải chuốt rồi về. Nhưng ai ngờ, Cám lại nhẩn tâm hại tôi, trút hết tép trong giỏ rồi về lấy yếm đào. Tôi hoảng hốt, bao nhiêu công sức thế lại để người khác giành giật tôi chỉ biết khóc. Sau đó, Bụt xuất hiện từ lúc nào, ông chỉ tay vào giỏ và bảo xem có con cá nào không, mang về nuôi. Tôi bèn làm theo lời, trở về mang theo cá bóng thả xuống giếng và cứ hôm nào cũng mang cơm cho cá bóng.

Tôi đi chăn trâu xa, ở nhà không biết mẹ con Cám đã làm gì nhưng khi tới nơi cho cá bóng ăn thì tôi không thấy nữa, tôi hoảng hốt khi giếng nổi lên một cục máu, vừa thương cá bóng vừa tủi thân, tôi khóc. Lần này, Bụt lại hiện lên, bảo tôi phải đi tìm ngay xương của cá bóng về chôn ở bốn lọ giường, tôi làm theo và cũng chưa hiểu chuyện gì sẽ xảy ra.

Vào một thời gian sau đó, có sự kiện nhà vua mở hội rất lớn. Dì và Cám không muốn cho tôi đi nên đã trộn lẫn một đấu thóc với một đấu gạo rồi sai tôi ngồi nhặt từng loại. Tôi lại khóc và Bụt hiện lên giúp đỡ, sai đàn chim sẽ xuống nhặt giúp tôi. Nhưng nghĩ tới việc

tôi cũng không có áo quần đi dự hội nước mắt tôi rơi. Bụt hiện lên và bảo tôi đào bốn cái lọ ở chân giường lên. Ôi! Biết bao nhiêu thứ. Nào là áo quần đẹp, giày thêu, cả một con ngựa và bộ yên cương xinh xắn. Tôi vội thay y phục thắp ngựa đi tham dự hội. Không may giữa đường tôi làm rơi mất một chiếc giày, thế là tôi gói chiếc giày còn lại kia vào khăn rồi đi tiếp. Đến tận bây giờ tôi vẫn không biết tại sao nhà vua lại lượm được chiếc giày đó của tôi. Cũng nhờ đó mà bây giờ tôi mới có điểm phúc làm vợ chàng.

Lúc này, bất ngờ cả thân cau rung chuyển khiến tôi vô cùng sợ hãi và lo lắng. Tôi vội hỏi dì thì dì nói là dì đuổi kiến. Tôi chưa kịp xé cau thì cây đổ. Khoảng thời gian trước khi tôi không còn biết gì nữa thì tôi vẫn nhận ra chính dì đã âm mưu hại tôi.

Cuối cùng, sau khi tôi bị bà dì ghẻ hại và ngã xuống ao chết, linh hồn tôi đã gặp lại Bụt. Bụt thương tình giúp tôi hóa thành vàng anh trở về. Tôi bay một mạch về kinh, thấy Cám đang ngồi giặt áo cho vua ở giếng, tôi dừng lại trên một cành cây, bảo nó: “Phơi áo chồng tao phơi lao phơi sào, chớ phơi bờ rào, rách áo chồng tao”.

Nói đoạn, tôi bay thẳng vào trong cung đậu ở cửa sổ, hót lên rất vui tai. Nhà vua đi đâu, tôi sẽ bay đến đó. Có lẽ, nhà vua đang rất nhớ tôi nên khi thấy chim quuyến luyến theo mình, vua bảo: “Vàng anh vàng anh, có phải vợ anh, chui vào tay áo”. Nhà vua nói xong, tôi bay lại đậu vào tay vua, rồi rúc vào tay áo. Tôi không biết nhà vua có thực sự biết chim vàng anh là tôi hóa thân hay không nhưng quả thật chàng yêu quý vàng anh quên cả ăn ngủ. Vua sai làm một cái lồng bằng vàng cho tôi ở. Cám thấy nhà vua ngày ngày mê mải bên tôi, không mấy may nghĩ đến mình nên vô cùng ghen tức. Nó về nhà mách mẹ, dì ghẻ mách nó giết chim rồi tìm cớ nói dối vua. Hôm sau, nhân lúc vua đi vắng, Cám bắt tôi làm thịt ăn, rồi vứt lông ở ngoài vườn. Nhà vua trở về không thấy tôi liền vô cùng tức giận. Cám nói với vua rằng nó có mang thềm ăn thịt chim nên trộm phép vua đã giết thịt ăn mất rồi. Vua nghi ngờ nhưng không nói gì cả.

Mẹ con Cám tiếp tục độc ác, giết cả chim vàng anh, tôi lại được Bụt giúp đỡ hóa ra hai cây xoan đào từ đống lông chim. Khi vua đi chơi vườn ngự, cành lá của xoan sà xuống che kín thành bóng tròn như hai cái lọng. Vua thấy cây đẹp rợp bóng, sai lính hầu mắc võng vào hai cây rồi nằm chơi hóng mát. Kể từ đó, không ngày nào là vua không ra nằm hóng mát ở hai cây xoan đào. Nhưng rồi Cám biết chuyện lại về mách mẹ. Dì ghẻ bảo nó cứ sai thợ chặt cây làm khung cử rồi kiếm điều nói dối vua. Về đến cung, nhân hôm gió bão, Cám sai thợ chặt hai cây xoan đào lấy gỗ đóng khung cử. Khi thấy cây bị chặt, vua hỏi thì Cám đáp: “Cây bị đổ vì bão, thiếp sai thợ chặt làm khung cử để dệt áo cho bệ hạ”. Nhưng tôi đâu có để yên cho Cám, hồn tôi một lần nữa theo hai cây xoan đào nhập vào khung cử. Khi Cám ngồi dệt, tôi đều nguyên rửa nó.

*“Cót ca cốt két,
Lấy tranh chồng chị,
Chị khoét mắt ra”*

Một hôm, vua ghé vào quán nước. Nhìn thấy mấy miếng trầu têm cánh phượng, người ấy hỏi ai têm, bà lão đáp là con gái mình têm. Tôi đứng nép sau bức màn, nghe rõ câu chuyện và nhận ra nhà vua. Nhà vua năn nỉ bà lão đưa con gái ra cho mình xem mặt. Tôi vừa xuất hiện, nhà vua đã nhận ra ngay, bèn bảo bà lão thuật lại sự tình, rồi ra lệnh cho lính hầu mang kiệu rước tôi và bà lão về cung. Tôi mừng và hạnh phúc lắm vì duyên phận vợ chồng không dễ dàng gì có được, xa cách bao lâu lại về với nhau.

Cám thấy tôi vẫn còn sống mà lại trắng đẹp hơn xưa nên Cám băn khoăn tự hỏi vì sao. Tôi bày cho Cám tắm với nước sôi thì sẽ đẹp. Cám hí hửng làm theo, Cám không biết là nước sôi có thể làm bỏng và nó lập tức chết. Dì ghẻ thấy vậy kinh hoàng, cũng lăn đùng ra mà

chết. Từ đó, tôi sống hạnh phúc bên nhà vua, không có ai có thể ngăn cản được tình yêu và cuộc sống của chúng tôi nữa.

3. Viết đoạn văn hóa thân vào nhân vật Tấm kể lại câu chuyện của đời mình

Đầu tiên - và cũng là nỗi bất hạnh lớn nhất, đưa tôi vào vòng xoáy của sự đau khổ bất hạnh do mẹ con Cám tạo ra. Năm tôi sáu tuổi thì mẹ mất, bố lấy vợ mới và không bao lâu sau bố tôi cũng trúng phong hàn và qua đời. Tôi phải ở cùng mẹ dì ghẻ và con gái của mẹ là Cám, kém tôi một tuổi rưỡi. Bản thân Cám không xấu nhưng mẹ dì ghẻ lại rất cay nghiệt, mẹ ta bắt tôi phải làm việc từ sáng sớm cho đến tối mịt, ngày nào cũng như ngày nào tôi phải "dậy sớm hơn gà, ngủ muộn hơn chó" thả sức cho mẹ dì ghẻ đánh đập, hành hạ. Có một lần mẹ dì ghẻ bảo tôi với Cám đi bắt tép, ai bắt được nhiều sẽ được thưởng yếm đỏ. Do tôi đã quen với công việc đồng áng nên chỉ cần khoảng khoảng mấy cái là đã đầy giỏ. Còn Cám thì cứ đứng đĩnh và chưa bắt được con nào, đến chiều tối tôi và Cám đi về. Tôi liếc nhìn thấy giỏ của Cám có rất ít tép nên rất sượng, cười thầm là "chắc chắn phen này yếm đỏ sẽ thuộc về ta". Cám thấy giỏ của tôi đầy ắp nên cũng hoảng hoảng bèn bảo tôi gọi đầu để kéo bị dì ghẻ mắng, tôi tin ngay. Lúc lên thì đã thấy Cám trút hết tép vào giỏ của nó rồi chạy về, thấy thế tôi bật khóc và không thể tin Cám lại đê tiện bỉ ổi như vậy. Chợt có một luồng khói màu trắng thoảng qua và bụi hiện ra và bảo tôi con cá nhỏ nhỏ trong giỏ là cá bống và dặn về chần cho bống ăn uống đàng hoàng tử tế. Tôi bị mẹ con Cám giết hại rất nhiều lần, và rồi ngày đó cũng đến, tôi được hạnh phúc bên vua. Nhưng lại bị mẹ con Cám hại tiếp và cướp mất đi ngôi vị hoàng hậu. Trải qua bao khó khăn, cuối cùng tôi cũng về lại hạnh phúc bên vua. Mẹ con Cám cũng bị quả báo xứng đáng.